

фольклору, словники, відеозаписи фільмів тощо. Крім того, добір лексичного матеріалу має бути обмежений рамками тематики.

Література:

1. Бакум З. П., Караман С. О. Навчання лексики в курсі української мови як іноземної // Філологічні студії. – 2013 – Вип. 6. – С. 690–694.
2. Бухбиндер В.А. Основи методики преподавания иностранных языков. - К.: Вища школа, 1986. - 335 с.
3. Зимняя И. А. Психология обучения неродному языку / Ирина Алексеевна Зимняя. - М.: Русский язык, 1989. - 219 с.
4. Кочан І.М., Захлюпана Н.М. Словник-довідник із методики викладання української мови. – Друге видання, випр. і доповн. – Львів, 2005.
5. Фролкина А. В. Работа над лексикой // Методика преподавания русского языка как иностранного на начальном этапе. – М.: Просвещение, 1989. – [3-е изд.]. – 285 с.

Основні труднощі при навчанні російській мові китайських учнів

Краснопоров П.В.

Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна

м Харків, Україна

e-mail: peterkrasn2009@mail.ru

Викладання російської мови для китайських учнів та студентів є однією з найбільш актуальних та цікавих проблем методики викладання російської мови як іноземної.

Багато китайських студентів приїжджають навчатися у вищі навчальні заклади країн СНД, у той час, як російська мова (поряд з англійською та японською, – є однією з найпопулярніших іноземних мов для вивчення у Китаї).

Аналіз основних труднощів, які виникають у китайських учнів при вивченні російської мови почнемо з **фонетики**. Деякі звуки російської мови, наприклад [р], відсутні у китайській мові. Через відсутність звуку [р] у рідній мові китайські студенти змішують звуки [р] та [л] як в усній, так і у письмовій мові, наприклад: “инте[л]есный” («интересный»-«цікавий»), «к[л]асная п[р]ощадь» («Красная площадь»), «те[р]епе[л]едача» («телепередача») і т.і.

У роботі над вимовою російських звуків викладач повинен звернути увагу саме на такі «особливі» звуки. Китайська мова значно відрізняється від російської, перш за все, на фонетичному рівні. У китайській фонетиці провідну

роль відіграє склад. Наведемо приклади декількох найбільш типових помилок: “с[ы]пасибо” (“спасибо”), “мес[ы]то” (“место”), “руч[и]кА” (“ручка”), “луч[и]ше” (“лучше”) и т. д.

Більш того, іноді китайські учні переносять наголос на епентетичний голосний, наприклад: “к[ы]ровать” (“кровать”), “обыч[и]но” (“обычно”), “однаж[ы]ды” (“однажды”), “государ[и]ство” (“государство”) і т.і.

Намагання не вимовляти сполучення консонантів, неможливі у китайській мові, приводять до виникнення дієрези, коли не вимовляється один з приголосних, наприклад: “пратический” (“практический”), “уный” (“умный”), “тумочка” (“тумбочка”), “нём”(“днём”) і т.і.

Крім того, у китайській мові немає розрізнення приголосних звуків за глухістю/дзвінкістю, тому студенти допускають численні помилки, які важко виправити, наприклад: “гЛу[б]а” (“группа”), “м[унока]” («много») (у цій помилці, окрім іншого, присутній епентетичний звук [у], що відображається й на письмі), “[б]е[г]ин” (“Пекин”) та ін.

При цьому студенти змішують слова, які у російській мові відрізняються тільки глухістю/дзвінкістю одного або декількох приголосних. У якості приклада можна навести такі пари частотних слів, як “кот-год”, “газета-кассета”. [1:170-173]

Досить складною для китайських студентів є **граматика російської мови**. Як відомо, російська мова за своєю граматичною структурою дуже далека від китайської. З приводу цього можна навести численні приклади.

Наприклад, проблема порядку слів. У російській мові порядок слів більш вільний, тобто основна його функція - смислова. Слово у реченні може займати будь яку позицію, не змінюючи при цьому змісту речення. Вільний порядок слів у реченнях російської мови дає можливість передавати різні відтінки змісту речення з точки зору комунікації, та служить способом вираження комунікативної навантаженості членів речення.

Зробимо **висновки**. Вище нами були названі лише деякі особливості навчання китайських студентів російській мові. Для підвищення ефективності учбового процесу потрібно звернути особливу увагу на адаптаційні процеси китайських студентів та на схожості та відмінності російської та китайської мов.

Насамперед, треба звертати увагу:

- 1) на фонетичні властивості китайської мови, та різницю у вимові окремих звуків у російській та китайських мовах;
- 2) на граматичну специфіку китайської та російської мов. Перш за все те, що викликає найбільші труднощі китайських студентів при вивченні російської мови:
 - порядок слів у реченні, - строго фіксований порядок слів у китайському реченні, та досить вільний у російському;
 - приєднаниково-відмінкова система російської мови (у китайській мові немає відмінків, тому це створює велику складність у засвоєнні граматики російської мови китайськими учнями);
 - дієслова руху;
 - лінгвокраїнознавчий аспект – приділяти достатньо уваги лінгвокраїнознавчим текстам та лексиці.

Тобто, подальші дослідження мають йти у руслі удосконалення методики навчання китайських учнів цих аспектів фонетики та граматики російської мови.

Література:

1. Чан Динь Лам, Обучение китайский студентов за пределами Китая: проблемы и решение/ Лам Чан Динь // Успехи современного естествознания. - 2014. - № 5 (1). - С. 170-173;

Формирование лексических навыков у туркменских студентов на материале учебно-профессиональной сферы

Курилюк Т.И.

*Харьковский национальный университет имени В. Н. Каразина
г. Харьков, Украина*

e-mail: tatyana_kurilyuk@mail.ru